

عنوان مقاله:

فضیلت ایثار و فداکاری در شاهنامه بر اساس نظریه فضیلت ارسطو¹

محل انتشار:

همایش شاهنامه و تعلیم و تربیت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

طیب چهری - دانش آموخته دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه شهید چمران اهواز،

مسعود صفایی مقدم - استاد دانشگاه شهید چمران اهواز، گروه علوم تربیتی

محمدجعفر پاک سرشت - استاد دانشگاه شهید چمران اهواز، گروه علوم تربیتی

منوچهر جوکار - استادیار دانشگاه شهید چمران اهواز، گروه زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

ادبیات حماسی، در تربیت اخلاقی جامعه نقشی مهم دارد و شاهنامه ی فردوسی به عنوان حماسه ای ملی، در پرورش فضائل اخلاقی، به ویژه در بین ایرانیان همواره نقش آفرین بوده است. یکی از این فضائل، ایثار و فداکاری است. براساس پژوهش حاضر، نمودهای فضیلت ایثار و فداکاری در شاهنامه ذیل دو مورد قابل تقسیم است: نخست ایثار آبرو و اعتبار و دوم ایثار جان است. برای تبیین این موارد از نظریه فضیلت اخلاقی ارسطو یا سه گانه ی دانش، عاطفه و اراده به عنوان چارچوبی تئوریک و فلسفی استفاده گردیده است و برای هر یک از این دو مورد، شواهد کافی از شاهنامه انتخاب و نقل گردید. بررسی حاضر نشان میدهد که مفهوم ایثار و فداکاری در هر سه حیطه ی ذکرشده، در شاهنامه به کار رفته است، بدین معنا که حماسه پردازی چون فردوسی با آگاهی دادن، ایجاد انگیزه و نمایش فداکاری در صحنه ی عمل، زمینه را برای ترویج و پرورش فضیلت ایثار و فداکاری به مثابه کنشی اخلاقی فراهم کرده است و کار او در این خصوص مبنایی فلسفی و تربیتی دارد. روش ما در مطالعه و بررسی این پژوهش به شیوه ی تحلیل محتوای کیفی صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات حماسی، شاهنامه، فضیلت ایثار و فداکاری، نظریه فضیلت ارسطو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/891030>

